Dñica I Aduentus

Eph. 2. petm:dicēte aplo. Eram⁹ natura filij ire sicut ⁊ ce
teri. Uñ ⁊ adã iõ se vidit nudũ .i. pctõrẽ: ⁊ iõ folijs
fici .i. mãdatis aspe legis coopuit nuditatẽ suã Et
alibi pmittēs se deus iusticias suas ⁊ grãs ablatu
rũ de gēte iudea sic dicit p ozee pphetã: Et auferã
vestimēta mea ⁊ lintheamina: ⁊ ondã gentib⁹ tur
pitudinē eius. Ergo imposuerũt vestimta sup eos
.i. mãdata ⁊ grãs qs ipi acceperũt a xpo: sup iude
os ⁊ gētiles imposuerũt .i. tradiderũt. Nec eni re
quiescere in eis potuisset xps: nisi eius mãdata fu/
issent i eis. ¶ Plima aũt turba vestimēta sua ster
Tex. nebãt: alij aũt scindebãt ramos de arborib⁹ et ster
nebãt in via: videlz vt veniēte calcarent iumento
Uestimēta sunt mãdata vt diximus: frondes aũt
spēm tenēt pietatis. Qm ergo oĩa mãdata legis et
spēs iudaice religionis a xpianis fuerãt cõculcan
da in via .i. in xpo: ideo iã tũc illa sub pedib⁹ iumē/
ti sternebãt in via. Et vide qm sup iumentũ qdez
apli posuerũt vestimēta sua: sub pedib⁹ iumēti ce/
tera turba iudaica: qm mãdatis quidē aplor ster
nunt xpiani ⁊ adornant: legis aũt mandata ipsi
cõculcant. Quotiēscũqz eni circũcisionē spnimus:
sacrificia iudeor p nihilo estimam⁹: ⁊ ceteras cõ/
suetudines iudaicas reprobam⁹: vestimēta iude/
orũ qbus ipi induebant: nos q sumus ex gētibus
sub pedib⁹ nris calcamus. Alius aũt sic. Qui vesti
mēta inqt deposuerũt sup asina apli sũt ceteriqz
doctores: vestimēta aũt sunt decus ⁊ scemata glie
Gliã g quã xps accepit a pře dedit discipulis suis
Joh. 17. Discipuli aũt accipiētes eã a xpo dederũt gētib⁹ vt
delectabilit xps sederet in eis: sicut ipe dic: Et ego
gloriã quã dedisti mihi dedi eis: vt sint vnũ sic et
nos vnũ sum⁹. Turba aũt q vestimēta sua sterne/
bat in via credētes erãt ex circũcisiõe q gliam quã
habebãt ex lege (vidētes xpm) deiecerũt in terrã
Phil. 3. semetipos hũiliãtes: ⁊ cũ paulo aplo dicētes: Se
cũdũ iusticiã q ex lege est ɔuersat⁹ sũ sine qrela: sz
q mihi fuerãt lucra: hec estimaui ppt xpm detrimē
ta: ⁊ arbitror stercora eē vt xpm lucri faciã. Quid
est eni aliud iusticiã legis terre coeqre añ sublimē
⁊ gliosaz? Qui aũt ramos de arborib⁹ pcidebant
frõdētes ⁊ ipi erãt credētes ⁊ eruditi doctores: q
ex pphetis accipiētes exēpla viua de xpo qsi de ar
boribus sp virētib⁹ ⁊ nunqz folia vbor suor deij/
ciētib⁹ ramos frõdētes añ pedes subiugalis: h est
gētilis ppli ponebãt vel sternebãt: vt p ea exēpla q
si p ramos virētes sine offendiculo ambularent p
viã vite istius donec introirēt in sanctuariũ dei.
Tex. ¶ Turbe aũt q p. ⁊ seq. cla. osanna ⁊c. Memores
ppli mirabiliũ eius q ondit eis ⁊ sanitatũ qs psti
Tex. tis eis: exultãtes cordib⁹ suis añ ⁊ retro clamabãt
¶ Osãna filio dauid Qui pcedebãt seniores erãt .s.
priarche pphete ceteriqz sci q añ aduentũ xpi de
aduētu eius ⁊ pdixerũt ⁊ cognouerũt: seqntes aũt
iuniores .s. apli martyres ceteriqz doctores q post
ascēsum xpi de resurrectõe eius ⁊ de ascēsu: vel de
opibus pdicauerũt vel pdicãt. Et diuersis qdē tpi
bus fuerũt: tñ in oibus vnus exultatiõis spũs fu/
it. Et illi qdē pphetãtes de xpo vēturo clamaue/
Tex. rũt: ¶ Bñdictus q venit in noie dñi. Isti aũt lau
dãtes clamabãt de aduētu xpi iã adimpleto. Osã

De eadem dñica. Sermo beati maximi epi.

Dixit qm post tēpus spũalibus epulis re
ficere nos debem⁹ videamus qd euãge
lica lectio psequat. Ait eni dñs sicut au
diuimus de aduētus sui tpe Sicut ful Luc. 17.
gur coruscãs de sub celo ita erit aduētus filij hois
Et addidit in ɔsequētibus. In illa nocte erũt duo Ibidem.
in lecto vno: vnus assumet ⁊ vnus relinquet. Due
molētes in pistrino: vna assumet ⁊ vna relinquet
Mouet vos fortasse frēs: cur dñs aduentũ suũ in
dicans noctis tpe ondērit aduenturũ: cũ vtiqz ei⁹
aduētus magna cũ claritate diei: magno cũ nito/
re ⁊ timore suscipi deberet a cũctis. Frequēter au
diuimus sacris litteris pdicatũ: priusqz dñs chri/
stus adueniat antichristũ regnaturũ: qui ita tene
bras hũano generi sue prauitatis infundet: vt lu
cem veritatis nemo pene pspiciat: ⁊ caligine pro/
pria operiēs mētes hoim: cecitatē quãdã spiritua
libus oclis exhibebit. Nec mirũ si diabolus emit
tat iniqtatis tenebras: cũ ipe nox sit oium pctõrũ
Ad huius igit tetrã caliginē depellendã velut ful
gur quoddã xps aduenit ⁊ sicut lucescēte die nox
subuertit: ita coruscãte saluatore antixps effugat
nec vlterius poterit disseminare iniqtatis sue te/
nebras: cũ lumē vitatis effulserit: Qd aũt ait: illa
nocte erũt duo in lecto vno: vnus assumet: ⁊ vnus
relinquet: hic iã resurrectõis meritũ demonstrat
q p qualitate viuendi sit grã resurgēdi: ac tantã
in singulis quibusqz resurrectionis esse distantia:
vt duobus etiã pariter dormientibus ⁊ vna sede
quiescētibus eqlis nõ possit esse assumptio. Quã/
uis eni vno ɔsortij lectulo teneant: p meritis tñ
alter eor rapiet in celũ: alter relinquet in terris.
Lectus eni qdã nr cõmunis est terre hui⁹ amplis/
simũ solũ: in quo corpa nra deposita tutissima se/
de requiescũt. In hoc aũt lectulo ille mollius dor
mit: quisqz durius in vita se gesserit. Possem⁹ eni
ipa mēbra nra lectulos nros pprios nũcupare in
quibus aie nostre veluti in quodã stratu suauissi
me demorant. Qd quidē scdm pphetã sensisse ar
bitror cũ dicit: Uniuersum stratu eius versasti in Ps. 40.
infirmitate eius. Btũs est eni ille: cui⁹ stratũ dñs
in ipius infirmitate ɔuertit: vt q fuerat paulo añ
iracũdus: adulter ⁊ petulãs: ⁊ cunctor scelerũ in
firmitatib⁹ plenus: assuetũ corpus eius malo ver/
sans dñs: fiat castus: humilis ⁊ modest⁹. De quo
stratu spũaliter ad paralyticũ dictũ ē a dño: Sur Mar. 2.
ge tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula Nõ eni in eo tã ad
miratiõis aliqd erat: vt ɔfracti lectuli ligneã cra/
tē portaret: paraliticus ipe gestaret: ⁊ corã positis
iudeis pprijs abiret pedibus q manibus allatus
fuerat alienis: in hoc plane sicut dixi: cõpleta est p
phetica illa snia: Uersasti stratũ eius in infirmita Ps. 40.
te eius: vt versa vice portaret lectum in quo fuerat
paulo añ portatus: ⁊ aia illius q prius vasculo cor
poris ferebat: postea corpus suũ ipa vtilius circũ/
ferret. Põt etiã sic accipi quod ait erunt duo in le
cto: vn⁹ assumet xpianor plebs: et alter relinquet
[illegible] lectulo hoc est vnã
mandator lege tenent [illegible]

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0005
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG